

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2021, ΕΤΟΣ 71^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1022 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

**Συνοδικὸ Συλλείτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Κοιμήσεως Πειραιῶς
Ὁνομαστήρια Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερωντίου**

Αποσπάσματα ἐκ τοῦ Λόγου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν

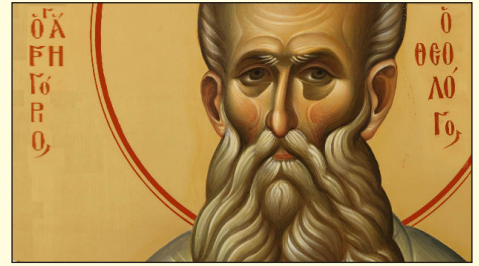
Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

ΤΗΝ Πεντηκοστὴ ἐορτάζουμε καὶ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν πραγματοποίηση τῆς ὑποσχέσεως καὶ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἐλπίδος. Τὸ μυστήριον, πόσο καὶ μεγάλο εἶναι καὶ σεβαστό! Τελειώνουν λοιπὸν ὅσα ἔχουν σχέση μετὰ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἢ μᾶλλον μετὰ τὴν σωματικὴν παρουσία Του. Διότι διστάζω νὰ πῶ τὰ σωματικά, ἐφ' ὅσον κανένας λόγος δὲν μπορεῖ νὰ με πείσει ὅτι θὰ ἦταν καλύτερα νὰ εἶχε ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ σῶμα [ὁ Χριστός]. Ἀρχίζουν δὲ ὅσα ἔχουν σχέση μετὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ποιά δὲ ἦταν ὅσα ἔχουν σχέση μετὰ τὸν Χριστό; Ἡ Παρθένος, ἡ γέννησις, ἡ φάτις, τὸ σπαργάνωμα, οἱ ἄγγελοι ποὺ τὸν δοξάζουν, οἱ ποιμένες ποὺ τρέχουν πρὸς Αὐτόν, ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρα, ἡ προσκύνησις καὶ ἡ προσφορὰ τῶν δώρων ἀπὸ τοὺς μάγους, ὁ φόβος τῶν νηπίων ἀπὸ τὸν Ἡρώδη, ὁ Ἰησοῦς ποὺ φεύγει στὴν Αἴγυπτο, ποὺ ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ποὺ περιτέμνεται, ποὺ βαπτίζεται, ποὺ δέχεται τὴν μαρτυρία ἀπὸ τὸν οὐρανό, ποὺ πειράζεται, ποὺ λιθάζεται γιὰ μᾶς (γιὰ νὰ μᾶς δώσει ὑπόδειγμα κακοπάθειας ὑπὲρ τοῦ Λόγου), ποὺ προδίδεται, ποὺ προσηλώνεται [στὸν Σταυρό], ποὺ θάπτεται, ποὺ ἀνασταίνεται, ποὺ ἀνεβαίνει [στοὺς οὐρανοὺς]. Ἀπὸ αὐτὰ καὶ τώρα ὑφίσταται πολλὰ ἀπὸ τοὺς μισόχριστους μὲν, αὐτὰ ποὺ τὸν ἀτιμάζουν καὶ τὰ ὑπομένει (διότι εἶναι μακρόθυμος)· ἀπὸ τοὺς φιλόχριστους δέ, αὐτὰ ποὺ τοῦ ἀποδίδουν τιμὴ. Καὶ ἀναβάλλει νὰ ἀνταποδώσει ὅπως σ' ἐκείνους τὴν ὀργή, ἔτσι σὲ μᾶς τὴν ἀγαθότητα· ἐπειδὴ ἴσως σ' ἐκείνους μὲν δίνει καιρὸ μετανοίας, σὲ μᾶς δὲ δοκιμάζει τὸν πόθο, ἐὰν δὲν λιποψυχοῦμε καὶ δὲν ἀποκάμουμε στὶς θλίψεις καὶ στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν εὐσέβεια· ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζεται ἀπὸ τὴν θεία οἰκονομία καὶ τὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματά Του, μετὰ τὰ ὁποῖα κυβερνᾷ μετὰ σοφία τὴ ζωὴ μας. Ὅσα λοιπὸν ἀναφέρονται στὸ Χριστὸ εἶναι αὐτά, καὶ τὰ πέρα ἀπ' αὐτὰ θὰ τὰ δοῦμε ἐνδοξότερα [στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν] καὶ μακάρι καὶ μεῖς νὰ φανοῦμε [δοξασμένοι ἀπὸ τὸ Θεό]. Ὅσα δὲ ἀναφέρονται στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, παρακαλῶ τὸ Πνεῦμα νὰ ἔλθει ἐντός μου καὶ νὰ μοῦ δώσει λόγον ὅσον ἐπιθυμῶ κι' ἂν ὄχι τόσον, ἀλλ' ὅσο ἀπαιτεῖται σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι. Πάντως ὅμως θὰ ἔλθει μετὰ ἐξουσία δεσποτικὴ, καὶ ὄχι μετὰ τρόπο δουλικόν, οὔτε περιμένοντας πρόσταγμα, ὅπως νομίζουν μερικοί. Διότι πνέει ὅπου θέλει, καὶ σ' ὅσους θέλει, καὶ ὅποτε καὶ ὅσο θέλει. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐμεῖς ἐμπνεόμαστε νὰ νοοῦμε καὶ νὰ μιλοῦμε

γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα...

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πάντοτε ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχει, δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος, ἀλλ' εἶναι πάντοτε ἐνωμένο καὶ ἀριθμεῖται μαζί μετὰ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Διότι δὲν θὰ ἄρμοζε ποτὲ νὰ ἐλλείπει ὁ Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα ἢ τὸ Πνεῦμα ἀπὸ τὸν Υἱό, ἐπειδὴ θὰ ἦταν σὲ μέγιστο βαθμὸ ἄδοξη ἢ θεότητα, σὰν ἀπὸ μεταμέλεια ἀκριβῶς νὰ ἦλθε σὲ συμπλήρωσις γιὰ νὰ γίνῃ τέλεια. [Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] λοιπὸν πάντοτε καὶ αἰώνια μεταλαμβάνεται, δὲν μεταλαμβάνει· ὁδηγεῖ στὴν τελείωσις [τοὺς ἀνθρώπους], δὲν τελειώνεται· παρέχει τὴν πνευματικὴν πλήρωσι, δὲν ἔχει ἀνάγκη πληρώσεως· ἀγιάζει, δὲν ἀγιάζεται· κάνει [τοὺς ἀνθρώπους] θεούς, δὲν θεώνεται αὐτὸ πρὸς ἑαυτό, καὶ πρὸς ἐκείνους μετὰ τοὺς ὁποῖους εἶναι ἐνωμένο, εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιον καὶ ἀπαράλλακτον· ἀόρατον, ἄχρονον, ἀχώρητον, ἀναλλοίωτον, ὑπεράνω ἀπὸ κάθε ἐννοία ποιότητος, ποσότητος καὶ μορφῆς, ἀψηλάφητον, κινούμενον ἀφ' ἑαυτοῦ, κινούμενον συνεχῶς, ἔχοντας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξουσία, ἔχοντας ἀφ' ἑαυτοῦ δύναμη, παντοδύναμον (ἂν καὶ ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἀρχή, ὅπως ἀκριβῶς ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Μονογενῆ Υἱό, ἔτσι καὶ τοῦ Πνεύματος ἀνάγεται [εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα]). Εἶναι ζωὴ καὶ πρόξενος ζωῆς, τὸ φῶς καὶ χορηγεῖ φῶς, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγαθὸν καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. Πνεῦμα εὐθές, ἡγεμονικόν, κύριον [καλεῖ καὶ] ἀποστέλλει [τοὺς ἄξιους, ὅπως ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός], θέτει ὄρια [σὲ ὅλη τὴν κτίσιν], κάνει τοὺς ἀνθρώπους ναοὺς Του, ὁδηγεῖ, ἐνεργεῖ ὅπως θέλει, διανέμει χαρίσματα. Εἶναι Πνεῦμα υἰοθεσίας [κάνει τοὺς ἀνθρώπους υἱοὺς τοῦ Θεοῦ], ἀληθείας, σοφίας, συνέσεως, γνώσεως, εὐσεβείας, βουλής, δυνάμεως, φόβου [θείου], ὅσων ἔχουν ἀπαριθμηθεῖ. Διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γνωρίζεται ὁ Πατὴρ καὶ δοξάζεται ὁ Υἱός, καὶ ἀπὸ Αὐτοῦ μόνον γνωρίζεται Αὐτό, εἶναι δηλαδὴ τὰ τρία πρόσωπα ἓν, μία εἶναι ἡ λατρεία καὶ ἡ προσκύνησις [ποῦ προσφέρεται], μία ἡ δύναμις, ἡ τελειότης, ἓνας ὁ ἀγιασμὸς [ποῦ παρέχεται]. Καὶ γιατί νὰ μακρολογῶ; Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, εἶναι τοῦ Υἱοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγεννησία. Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Υἱός, εἶναι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν γέννησι. Αὐτὰ (τὰ ιδιώματα), ὅσο βέβαια μπορῶ νὰ ἐκφρασθῶ μετὰ τὸν λόγο μου, δὲν ξεχωρίζουν οὐσίαι,

ἀλλ' ὀρίζουν τὴν μία καὶ ἐνιαία οὐσία τῆς θεότητος. . .

Αὐτὸ [τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] ἐνεργοῦσε πρὶν ἀπ' ὅλα στὶς ἀγγελικὲς καὶ οὐράνιες δυνάμεις, σ' ὅσες εἶναι πρῶτες μετὰ τὸ Θεὸ καὶ σ' ὅσες εἶναι κοντὰ στὸ Θεό. Διότι ἡ τελείωση καὶ ἡ ἔλλαμψη σ' αὐτὲς καὶ ἡ δυσκινησία ἢ ἡ ἀκίνησία τοὺς πρὸς τὸ κακὸ δὲν εἶναι ἀπὸ ἄλλη αἰτία, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐπειτα [ἐνεργοῦσε] στοὺς Πατέρες καὶ τοὺς Προφῆτες. Ἀπ' αὐτοὺς οἱ μὲν εἶχαν θεὰ τοῦ Θεοῦ ἢ Τὸν ἐγνώρισαν [μὲ ἀποκάλυψη], οἱ δὲ προγνώρισαν καὶ τὸ μέλλον, μὲ τὸ νὰ σχηματίζει τὸ Πνεῦμα εἰκόνες στὸ νοῦ τοὺς καὶ σὰν νὰ ἦσαν παρόντες συναναστρεφόμενοι ὅσα ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθοῦν στὸ μέλλον. Τέτοια εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Πνεύματος.

Ἐπειτα [ἐνεργοῦσε] στοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ (διότι δὲν λέγω γιὰ τὸ Χριστό, στὸν Ὅποιο παρευρίσκετο [τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] ὄχι ὡσὰν νὰ ἐνεργοῦσε, ἀλλ' ὡς συμπαρευρισκόμενο σὲ ὁμότιμη σχέση [μὲ Αὐτόν])· καὶ σ' αὐτοὺς κατὰ τρεῖς τρόπους, στὸ μέτρο πὸν μπορούσαν νὰ Τὸ δεχθοῦν, καὶ κατὰ τρεῖς καιροὺς: πρὶν νὰ δοξασθεῖ ὁ Χριστὸς μὲ τὸ πάθος Του· ἀφοῦ δοξάσθηκε μὲ τὴν Ἀνάστασι· καὶ μετὰ τὴν Ἄνοδό Του στοὺς οὐρανοὺς ἢ τὴν ἀποκατάστασι, ἢ ὅπως καὶ πρέπει νὰ τὴν ὀνομάσουμε, φανερώνει δὲ

[τὴν ἐνέργεια αὐτῆ] ἢ πρώτη θεραπεία καὶ κάθαρσι ἀπὸ τὶς ἀσθένειες καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα, ἢ ὁποῖα βέβαια δὲν γινόταν χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· καὶ τὸ ἐμφύσημα [τοῦ Κυρίου στὰ πρόσωπα τῶν μαθητῶν Του] μετὰ τὴν τελείωσι τῆς [ἐνσάρκου] οἰκονομίας, πὸν εἶναι φανερὰ προσθήκη περισσοτέρας χάριτος· καὶ τώρα ὁ διαμερισμὸς τῶν πύρινων γλωσσῶν, πὸν πανηγυρίζουμε. Ἀλλὰ τὸ πρῶτο ἐγινε ἀμυδρά· τὸ δεύτερο, πὸν φανερά· καὶ τὸ [τρίτο] τώρα, τελειότερα. Καὶ δὲν παρίσταται τώρα [τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] κατὰ τὴν ἐνέργεια, ὅπως πρωτύτερα, ἀλλὰ κατὰ τὴν οὐσία [κατὰ τὴν πληρότητα], ἢ ὅπως ἀλλιῶς θὰ μπορούσε νὰ τὸ πεῖ κανεὶς, καὶ μένοντας μαζί τοὺς καὶ μέσα τοὺς [στοὺς ἀγίους Ἀποστόλους] βοηθὸς καὶ παραστάτης στὸ ἔργο τοὺς. Διότι ἔπρεπε, ἀφοῦ ὁ Υἱὸς συνανεστράφη μὲ μᾶς σωματικά, καὶ Αὐτὸ νὰ φανερωθεῖ σωματικά· καὶ ἀφοῦ ἐπανῆλθε πρὸς Ἐαυτὸν ὁ Χριστὸς, Ἐκεῖνο νὰ κατέλθει πρὸς ἐμᾶς· καὶ ἔρχεται

μὲν ὡς Κύριο, «πέμπεται» [ἀποστέλλεται] δὲ ὄχι ὡς κατώτερο. Διότι οἱ λέξεις αὐτὲς [ἔρχεται, πέμπεται] φανερώνουν ἐξ ἴσου τὴν ἐνότητα καὶ ὁμοτιμία [τῶν προσώπων] παρὰ χωρίζουν τὶς φύσεις. . .

Αὐτὸ [τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] κηρύχθηκε μὲν ἀπὸ τοὺς προφῆτες, ὅπως στὸ «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ»: καί, θ' ἀναπαυθοῦν ἐπ' αὐτὸν ἐπτὰ Πνεύματα· καὶ «κατέβηκε Πνεῦμα ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ὀδήγησε αὐτούς»: καί, Πνεῦμα ἐπιστήμης πὸν ἐγένεσε τὸν Βεσελεὴλ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς σκηνῆς· καί, Πνεῦμα πὸν παροργίζεται καί, Πνεῦμα πὸν σήκωσε ψηλὰ τὸν Ἡλία μέσα σὲ ἄρμα καὶ πὸν ὁ Ἐλισσαῖος ἐζήτησε διπλάσι· καί, Πνεῦμα ἀγαθὸ καὶ ἡγεμονικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὁ Δαβὶδ

ὀδηγήθηκε καὶ στηρίχθηκε. Τὸ ὑποσχέθηκε δὲ [ὁ Θεός], προηγουμένως μὲν μὲ τὸν προφῆτη Ἰωὴλ: «Καὶ στὶς ἔσχατες ἡμέρες [ὅταν θὰ ἔλθει ὁ Μεσσίας] λέγοντας (ὁ Θεὸς ὅτι θὰ συμβεῖ τοῦτο) θὰ ἐκχύσω χάρισμα ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους (πὸν πιστεύουν δηλαδὴ) καὶ εἰς τοὺς υἱούς σας καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σας» καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ Ἰησοῦς δὲ ὕστερα, ὁ Ὅποιος δοξάζεται [ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] καὶ ἀντιδοξάζει [Αὐτό], ὅπως καὶ τὸν Πατέρα καὶ [δοξάζεται] ἀπὸ τὸν Πατέρα. Καὶ ἡ ὑπόσχεσι [τοῦ Χριστοῦ], ὡς πλούσια, βεβαιώνει ὅτι

[τὸ Ἅγιο Πνεῦμα] θὰ μένει μὲ τοὺς πιστοὺς αἰώνια, δηλαδὴ τώρα μὲ τοὺς ἀξιους σὲ κάθε καιρὸ, ὕστερα δὲ μ' ἐκείνους πὸν ἀξιώνονται [νὰ κληρονομήσουν] τὰ ἐκεῖ [ἀγαθὰ], ὅταν φυλάξουμε Αὐτὸ ὀλόκληρο μὲ τὴν [ἐνάρετη] ζωὴ μας, καὶ δὲν χωρισθοῦμε [ἀπὸ Αὐτό] τόσο, ὅσο ἀμαρτάνουμε. . .

Ἐμεῖς μὲν πρέπει νὰ ἀπολύσουμε τὴν σὺναξι (διότι ἦταν ἀρκετὸς ὁ λόγος), τὴν πανήγυρη ὁμως οὐδέποτε. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐορτάσουμε, τώρα μὲν καὶ σωματικά [συμμετέχοντας στὰ τελούμενα], ὕστερα δὲ ἀπὸ λίγο ἐντελῶς πνευματικά [σὲ ἡσυχία μὲ πνευματικὴ μελέτη καὶ νοερὰ προσευχή]· ὅπου καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν [τῶν ὑμνωδῶν] θὰ κατανοήσουμε καθαρότερα καὶ σαφέστερα, ἐνωμένοι μὲ Αὐτὸν τὸν Λόγο καὶ Θεὸ καὶ Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, τὴν ἀληθινὴ ἐορτὴ καὶ ἀγαλλίασι τῶν σωζομένων, μὲ τὸν Ὅποιον ἢ δόξα καὶ ἡ τιμὴ στὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 5ης/18ης Μαΐου 2021

ΤΗΝ Τρίτην, 05/18-05-2021, συνήλθεν εἰς ἐνάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων δεκατριῶν Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσῳ φυσικῆς παρουσίας ἀλλὰ

καὶ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἠσχολήθη μετὰ τῶν ἐν ἐξελίξει νομικῶν ζητημάτων, δίδουσα τὰς δεούσας κατευθύνσεις διὰ τὸν χειρισμὸν αὐτῶν.

2. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη καὶ με ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 4ης/17ης Ἰουνίου 2021

ΤΗΝ Πέμπτην, 04/17-06-2021, συνήλθεν εἰς δεκάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων ἑνδεκα Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσῳ φυσικῆς παρουσίας ἀλλὰ καὶ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισε διὰ διάφορα θέματα διοικητικῆς καὶ πρακτικῆς φύσεως, ἀφορῶντα τὰς ἐπαφὰς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς.

2. Ἐνημερώθη διὰ τὰς ἐξελίξεις εἰς νομικὰ ζη-

τήματα.

3. Λαβοῦσα γνώσιν, ὅτι διακινούνται μέσῳ διαδικτύου ποικίλαι γνώμαι διαφόρων κληρικῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀκραῖαι, ἐδραζόμεναι κυρίως εἰς τὴν μεγάλην σύγχυσιν ἕνεκα ἀλληλοσυγκρουομένων διαδικτυακῶν πληροφοριῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζεται αὐθεντικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν νόμιμον καὶ κανονικὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη με προβλήματα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

5. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντιμετώπισε καὶ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Πνεῦμα Ἅγιον καὶ Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σκεπάσει τὴν ψυχὴν ποὺ εὔχεται. Εἰσέρχεται μέχρι τὰ βάθη τῆς ψυχῆς, ἐλέγχει ὅλον τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τῆς ψυχῆς καὶ τὸν κατευθύνει πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον. Τότε μόνον ἡ ψυχὴ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ εἰπῇ μαζὺ με τὸν Προφήτην: «*Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ*» (Ψαλμ. 102, 1). Λέγε λοιπὸν τὴν εὐχὴν διὰ νὰ ἔχῃς τὴν σκέπην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὅταν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καλύπτῃ τὴν ψυχὴν σου, αἰσθάνεσαι μία πληρότητα καὶ μία ταπεινώσιν. Δὲν ἐπηρεάζεσαι ἀπὸ τὴν ἀδικίαν, τὴν εἰρωνείαν ἢ τὸν ἔπαινον. Ζῆς σὲ μίαν ἀτμόσφαιρα πνευματικὴν ποὺ δὲν εἰσέρχεται εὐκόλα ὁ ἴος τῆς ἀμαρτίας. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σοῦ δίδει ἄλλα μάτια καὶ ἄλλην κρίσιν.

Λέγε συνεχῶς τὴν εὐχὴν, διὰ νὰ ζῆς ἄνετα μέσα σὲ

κάθε περιβάλλον. «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με*». Ὡς ἄνθος ἀμάραντον καὶ δένδρον εὐσκιόφυλλον πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται ἡ ψυχὴ σου ὅταν λέγῃς: «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με*».

Λέγε τὴν Εὐχὴν καὶ ἄφησε τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου. Γίνε τότε ἄγρυπνος θυρωρὸς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς σου καὶ θεατῆς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ λέγε μετ' εὐφροσύνης: «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με*».

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ἡ εὐλογία ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἀνυμνεῖ καὶ δοξολογεῖ ἀπὸ τὰ βάθη αὐτῆς τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος!

Ὁ Ἅγιος Ἀχίλλειος Ἐπίσκοπος Λαρίσης

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀχίλλειος γεννήθηκε στὴν Καππαδοκία ἀπὸ εὐσεβεῖς καὶ εὐγενεῖς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐξασφάλισαν καλὴ μόρφωση στὴν κοσμικὴ παιδεία καὶ κυρίως στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Πίστη.

Ὅταν ἐνηλικιώθηκε, μὲ τὴ νηστεία, τὶς ἀγρυπνίες καὶ τὴν κατὰ Θεὸν ἄσκηση, «διέθετε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ», κατὰ τρόπον ὥστε νὰ φυλάγει τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπρόσιτο ἀπὸ τὶς ταραχὲς καὶ τὶς μέριμνες τοῦ κόσμου τούτου, σύντομα δὲ ἐγίνε ἀξιοκατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶχε ὄψη ἀγγελικὴ, στὴ συμπεριφορὰ του ἦταν ἀπλοῦς καὶ προσηνής, ἐνῶ οἱ λόγοι του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν μεγάλη γλυκύτητα, ὠθοῦσαν ὅσους τὸν πλησίαζαν στὸ νὰ μιμοῦνται τὶς ἀρετὲς του.

Οἱ γονεῖς του πέθαναν ἐν' ὄσῳ ἦταν ἀκόμη νέος καὶ τότε διένειμε τὴν περιουσία του καὶ ξεκίνησε γιὰ προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους. Παραμένοντας στὸν Πανάγιο Τάφο, τὸν ὁποῖον ἔρριψε μὲ τὰ δάκρυά του καὶ ἔκανε θαυμάσιες προόδους στὴν προσευχή, πῆγε νὰ ἐπισκεφθεῖ τὰ Μοναστήρια ποὺ βρίσκονταν στὴν ἔρημον κοντὰ στὴν Ἱερουσαλήμ, προκειμένου νὰ βρεῖ ἐκεῖ παραμυθία ὁ φλογερὸς πόθος ποὺ τὸν ἐφλεγε βλέποντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ.

Ὡθούμενος ἀπὸ τὴ θεία Πρόνοια, μετέβη σὲ προσκύνημα καὶ στὴ Ρώμη (πιθανῶς τὸ ἔτος 313). Τὴν ὥρα ποὺ προσκυνοῦσε τὸν τάφο τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἔλαβε αἴφνης τὴ χάρη τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος καὶ ἄρχισε νὰ μεταδίδει τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο μὲ τέτοια δύναμη, ποὺ ὁδήγησε στὴν ἀληθινὴ Πίστη πλῆθος ἐθνικῶν, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιτέλεσε πολλὰ ἰάσεις.

Διέτρεξε χῶρες πολλές, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, καὶ ἐφθασε τελικὰ στὴ Λάρισα τῆς Θεσσαλίας, ὅπου τὸ κήρυγμα καὶ τὰ θαύματά του τὸν ἀνεβίβασαν στὸ ἐπισκοπικὸ λειτούργημα. Διεύ-

θυνε τὴν Ἐπισκοπὴ του μὲ μεγάλη ποιμαντικὴ φροντίδα, τόσο στὶς πνευματικὲς ὑποθέσεις ὅσο καὶ στὴν ἀρωγὴ πρὸς τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ξένους. Μὲ τὴν προσευχὴ του ἔκανε νὰ σταματήσει ἡ ξηρασία, προεῖδε εἰσβολὲς βαρβάρων καὶ ἐγίνε «τὰ πάντα τοῖς πᾶσι», προκειμένου νὰ ὁδηγήσει τὸ κατὰ Χριστὸν Ποίμνιό

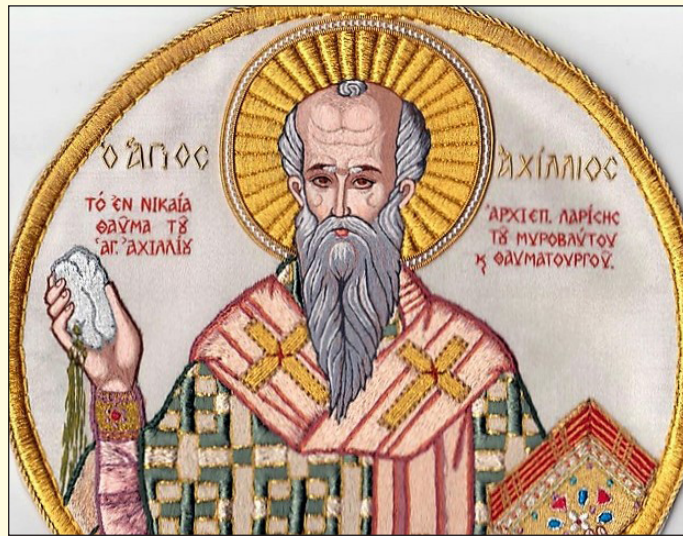
του στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ φήμη του ἐφθασε ἕως τὸν Αὐτοκράτορα Μέγα Κωνσταντῖνο καὶ κλήθηκε στὴν ἁγία καὶ μεγάλη Ἀ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τῆς Νικαίας (325), ὅπου ὑπερασπίσθηκε μὲ γενναιότητα τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ μάλιστα, ἀφοῦ προκάλεσε τοὺς αἰρετικούς Ἀρειανούς, ἔκανε μὲ

τὴν προσευχὴ του νὰ ἀναβλύσει ἀπὸ μία πέτρα πηγὴ θεοῦ ἐλαίου! Ὁ Αὐτοκράτορας Ἅγιος Κωνσταντῖνος, εἰς ἔνδειξιν θαυμασμοῦ, τοῦ ἔκαμε πλοῦσια δῶρα, τὰ ὁποῖα ὁ Ἅγιος ἔσπευσε νὰ μοιράσει στοὺς πτωχοὺς.

Μετὰ τριανταπέντε χρόνια ἀρχιερατείας, ὁ Ἅγιος Ἀχίλλειος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ στὴ Λάρισα καὶ γιὰ αἰῶνες ἐτιμᾶτο καὶ τιμᾶται ὡς Πολιοῦχος τῆς πόλεως, ἑορταζόμενος τὴν 15ῃ Μαΐου.

Ὁ τάφος του, ἀπὸ τὸν ὁποῖον, καθὼς λέγεται, ἀνέβλυζε ἅγιο Μῦρο παρόμοιο μὲ ἐκεῖνο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὴ Θεσσαλονίκη, ὑπῆρξε ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κέντρα προσκυνημάτων τῆς Ἑλλάδος, ἕως τὴν εἰσβολὴ τῶν Βουλγάρων τὸ ἔτος 985, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τὰ τίμια Λείψανά του στὴν τότε πρωτεύουσά τους Πρέσπα, στὸ νησάκι τῆς λίμνης ποὺ ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου καὶ ὅπου ἀνεγέρθηκε μεγάλη Βασιλική. Σχετικὰ πρόσφατα, πρὸ μισοῦ περίπου αἰῶνος, βρέθηκαν ἐκεῖ κατὰ τὴ διάρκεια ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν Λείψανα, τὰ ὁποῖα εἰκάζεται ὅτι εἶναι τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ ὁποῖα μεταφέρθηκαν καὶ πάλι στὴ Λάρισα.

Μέτρα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ

ΕΠΕΙΔΗ τὸ κράτος εὐημεροῦσε γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο, αὐξανόταν ἀνάλογα καὶ ἡ θρησκεία. Μετὰ τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Λικινίου σημείωσε τέτοιες ἐπιτυχίες στοὺς πολέμους κατὰ τῶν ἄλλοφύλων, ὥστε νίκησε τοὺς Σαυρομάτες καὶ τοὺς ἀποκαλούμενους Γότθους καὶ στὸ τέλος συνάψε χαριστική συνθήκη μὲ τοὺς δευτέρους. Αὐτὸ τὸ ἔθνος κατοικοῦσε τότε πέρα ἀπὸ τὸν ποταμὸ τοῦ Ἰστρου καὶ ὅπως ἦταν πολεμικώτατο καὶ ἔτοιμο πάντοτε γιὰ πόλεμο μὲ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν σωμάτων, νικοῦσε τοὺς ἄλλους βαρβάρους καὶ εἶχε ἀντιπάλους μόνο τοὺς Ρωμαίους. Ἐπίσης καὶ σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο λέγεται ὅτι δείχθηκε στὸν Κωνσταντῖνο ὄχι λιγότερο ἀπὸ πρὶν μὲ θαύματα καὶ ὄνειρα πόσης θείας πρόνοιας εἶχε ἀξιωθεῖ. Καὶ ἀφοῦ νίκησε σὲ ὅλους τοὺς πολέμους ποὺ διεξήγαγε, θέλοντας κατὰ κάποιον τρόπο νὰ μὴ φανεῖ κατώτερος τοῦ Χριστοῦ ὡς πρὸς τὴ γενναιοδωρία, τὸν εὐχαριστοῦσε μὲ τὴ φροντίδα πρὸς τὴ θρησκεία καὶ προτρέποντας τοὺς ὑπηκόους αὐτῆ μόνον νὰ πρεσβεύουν καὶ νὰ θεωροῦν σωτήρια.

Ἀπὸ τὴ φορολογήσιμη γῆ σὲ κάθε πόλη ἀπέσυρε ἓνα καθορισμένο ποσὸ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ τὸ χορηγοῦσε στὶς τοπικὲς ἐκκλησίες καὶ τοὺς κληρικούς καὶ νομοθέτησε νὰ ἰσχύει αὐτὴ ἡ δωρεὰ διαπαντός. Γιὰ νὰ συνηθίσει τοὺς στρατιῶτες νὰ σέβονται τὸν Θεό, ὅπως αὐτὸς ὁ ἴδιος, σημείωσε τὰ ὄπλα τους μὲ τὸ σύμβολο τοῦ σταυροῦ, κατασκεύασε στ' ἀνάκτορα εὐκτήριο οἶκο, καὶ ὅταν ἐκστράτευε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔφερε μαζί μιὰ σκηνὴ μὲ τὴ μορφή μιᾶς ἐκκλησίας, ὥστε οὔτε ὅταν ζεῖ στὴν ἔρημο νὰ μὴ λείπει σ' αὐτὸν καὶ στὸ στρατὸ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ, στὸν ὁποῖο πρέπει κανεὶς νὰ ἐξυμνεῖ τὸν Θεὸ καὶ νὰ προσεύχεται καὶ νὰ συμμετέχει στὰ μυστήρια. Γιατὶ ἀκολουθοῦσαν ἱερεῖς καὶ διάκονοι ποὺ ἔμεναν κοντὰ στὴ σκηνὴ καὶ οἱ ὁποῖοι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας κρατοῦσαν τὴν τάξη ποὺ ἀρμόζει σ' αὐτά. Ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ τὰ ρωμαϊκὰ τάγματα, ποὺ τώρα τὰ ὀνομάζουν ἀριθμούς, κατασκεύασε δική του σκηνὴ τὸ καθένα καὶ διέθετε ἱερεῖς καὶ διακόνους.

Τὴν Κυριακὴ ἡμέρα, ποὺ οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζουν πρώτη καὶ οἱ ἔθνη ἀφιερώνουν στὸν ἥλιο, καθὼς καὶ τὴν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐβδόμη ἡμέρα [τὴν Παρασκευὴ δηλαδή], νομοθέτησε νὰ τηροῦν ὅλοι ἀργία στὰ δικα-

στήρια καὶ στὶς ἄλλες ὑπηρεσίες καὶ νὰ λατρεύουν τὸ θεῖο μὲ εὐχὲς καὶ ἱκεσίες. Τιμοῦσε τὴν Κυριακὴ, διότι κατ' αὐτὴν ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ τὴν ἄλλη, διότι κατ' αὐτὴν σταυρώθηκε. Πράγματι ἔδειχνε πολὺ σεβασμὸ γιὰ τὸν θεῖο σταυρό, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἀποτελεσμάτων ποὺ εἶχε στὶς μάχες κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς θεοσημείας ποὺ τοῦ εἶχε παρουσιασθεῖ γι' αὐτόν. Βέβαια ἀκύρωσε μὲ νόμο τὴ χρῆση τῆς τιμωρίας τοῦ σταυροῦ ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ποὺ ἦταν μέχρι τότε (314) καθιερωμένη στοὺς Ρωμαίους, καὶ διέταξε τὸ θεῖο αὐτὸ σύμβολο νὰ ζωγραφίζε-ται καὶ νὰ τυπώνεται πάντοτε μαζί μὲ τὴ μορφή του, ὅταν σχηματιζόταν στὰ νομίσματα καὶ χαρασσόταν στὶς εἰκόνες. Καὶ μαρτυροῦν ἕως τώρα εἰκόνες τοῦ ποὺ φέρουν τὸ σχῆμα αὐτό. Καὶ φρόντιζε μὲ ζήλο νὰ ὑπηρετεῖ τὸ Θεῖο σὲ ὅλα τὰ πράγματα, ἰδιαίτερος μάλιστα μὲ τὴ νομοθεσία.

Διότι φαίνεται ὅτι ρύθμισε τὸ θέμα τῶν ἀκολάστων καὶ ἀνόμων γάμων ποὺ δὲν ἐμποδίζονταν προηγουμένως, ὅπως εἶναι δυνατὸ ν' ἀντιληφθεῖ κανεὶς ἀπὸ τοὺς σχετικούς μὲ αὐτοὺς νόμους, ἂν βέβαια ἐνδιαφέρεται γι' αὐτό. Τώρα ὅμως δὲν θεωρῶ εὐκαιρο νὰ πραγματευθῶ τὸ θέμα αὐτὸ σὲ ἕκταση. Ἀντίθετα εἶναι ἀναγκαῖο νὰ πραγματευθοῦμε πέρα ἀπὸ ὅσα λέχθηκαν προηγουμένως, τὶς διατάξεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μὲ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ὀργάνωση τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ εἶναι μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Θ' ἀρχίσω λοιπὸν ἀπὸ ἐδῶ. Ὑπῆρχε στοὺς Ρωμαίους παλαιὸς νόμος ποὺ ἐμπόδιζε τοὺς ἀγάμους ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν καὶ ἄνω νὰ ἔχουν ἴσα δικαιώματα μὲ τοὺς ἐγγάμους. Μεταξὺ ἄλλων ὀρίζε νὰ μὴ κληρονομοῦν μὲ διαθήκη οἱ ἄγαμοι ποὺ δὲν ἦταν στενότατοι συγγενεῖς, ἐνῶ οἱ στενότατοι συγγενεῖς ἔπαιρναν μόνο τὰ μισά, ἂν ἦσαν ἄτεκνοι. Καὶ εἶχαν ψηφίσει αὐτὸ τὸ νόμο οἱ παλαιοὶ Ρωμαῖοι μὲ τὴ σκέψη ὅτι ἡ Ρώμη καὶ ἡ ὑπήκοος χώρα θὰ γίνεῖ πολυάνθρωπη, ἐπειδὴ λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὸ νόμο ἔτυχε νὰ χάσουν πολλοὺς ἀνθρώπους στοὺς ἐμφυλίους πολέμους.

Βλέποντας λοιπὸν ὁ βασιλιάς ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ νόμο ἀδικοῦνταν ὅσοι ἀσκοῦσαν παρθενία καὶ ἀτεκνία γιὰ χάρι τοῦ Θεοῦ, θεώρησε ἀφελὲς ὅτι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων μπορεῖ νὰ αὐξηθεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὸν ζήλο τους, ἀφοῦ ἡ φύση δέχεται πάντο-

τε τὴ φθορὰ καὶ τὴν αὐξηση σύμφωνα μὲ τὴν ἄνω ἐπιμέτρηση. Ἔτσι δημοσίευσε ἓνα νόμο, μὲ βάση τὸν ὅποιον οἱ ἄγαμοι καὶ ἄτεκνοι ἀπολαμβάνουν ἴσα δικαιώματα μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους πολίτες καὶ μάλιστα νομοθέτησε νὰ ἔχουν παραπάνω ὅσοι ζοῦν μὲ ἐγκράτεια καὶ παρθενία, δίδοντας σὲ ὅλους, στοὺς ἄρρενες καὶ στὶς θήλειες, ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἀνήλικοι, τὸ δικαίωμα νὰ κληροδοτοῦν ἀντίθετα ἀπὸ τὸ κοινὸ ἔθιμο ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν πολιτεία τῶν Ῥωμαίων. Διότι θεώρησε σωστὸ νὰ ρυθμίσει τὰ πράγματα γιὰ ὅλους, ὅσοι ἔχουν ἔργο νὰ ὑπηρετοῦν πάντοτε τὸ Θεῖο καὶ ν' ἀσκοῦν φιλοσοφία, ἀφοῦ γι' αὐτὸ τὸν λόγο καὶ οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι νομοθέτησαν γιὰ τὶς Ἑστιάδες παρθένους νὰ κάμουν διαθῆκες ἐλεύθερα, ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἕξι ἐτῶν.

Ἀπόδειξη μεγάλη τοῦ σεβασμοῦ τοῦ βασιλιᾶ γιὰ τὴ θρησκεία εἶναι καὶ αὐτό. Μὲ τὴν ἔκδοση ἐνὸς νόμου ἐξαίρεσε ἀπὸ τὴ φορολογία τοὺς κληρικούς σὲ ὅλα τὰ μέρη, ἐνῶ ἐπέτρεπε στοὺς δικαζόμενους νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν κρίση τῶν ἐπισκόπων, ἂν ἤθελαν νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν κρίση τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων, καὶ ὀρίζε νὰ εἶναι ἔγκυρη ἡ ἀπόφασή τους κι' ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῶν ἄλλων δικαστῶν, σὰν νὰ ἐκφέ-

ρεται ἀπὸ τὸν βασιλιά, καὶ διέτασσε τοὺς ἄρχοντες καὶ τοὺς ὑπὸ τὶς διαταγές τους στρατιῶτες νὰ ἐκτελοῦν τὶς ἀποφάσεις τους· ἐπὶ πλέον ὀρίζε νὰ μένουν ἀμετάτρεπτοι οἱ ὄροι τῶν συνόδων.

Φθάνοντας στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ συγγράμματος, θεωρῶ ἄξιο νὰ μὴ παραλείψω ὅσα νομοθετήθηκαν γιὰ χάρη τῶν ἐλευθερομένων στὶς ἐκκλησίες. Διότι ἐξ αἰτίας τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων καὶ παρὰ τὴ θέληση τῶν κυρίων, ὑπῆρχε μεγάλη δυσχέρεια γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἀπὸ τοὺς δούλους τῆς πλήρους ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦν πολιτεία. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐξέδωσε τρεῖς νόμους, μὲ τοὺς ὁποίους ὅλοι ὅσοι ἐλευθερώνονταν στὶς ἐκκλησίες μὲ μάρτυρες τοὺς ἱερεῖς, ἀξιωνόνταν τὰ δικαιώματα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου. Μαρτυρία αὐτοῦ τοῦ εὐσεβοῦς μέτρου φέρει ἕως τώρα ἀκόμη ὁ χρόνος, ἀφοῦ ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια οἱ σχετικοὶ μὲ αὐτὸ νόμοι νὰ καταγράφονται ἐπάνω στὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἐλευθεριῶν.

Αὐτὲς λοιπὸν ἦταν οἱ διατάξεις ποὺ ἐξέδωσε ὁ Κωνσταντῖνος καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ μέτρα μὲ τὰ ὁποῖα φρόντιζε νὰ τιμᾷ τὴ θρησκεία. Ἀλλὰ ἡ [χριστιανικὴ] θρησκεία ἦταν καὶ ἀπὸ μόνη της φημισμένη ἐξ αἰτίας τῆς ἀρετῆς τῶν ὀπαδῶν της.

Σαλαμινίου Ἑρμείου Σωζομενοῦ, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, τόμ. Πρῶτος, Κεφ. 8 καὶ 9 (βλ. Σαλαμινίου Σωζομενοῦ Ἄπαντα τὰ Ἔργα, I, ΕΠΕ, Θεσσαλονίκη 1995, σελ. 59-65, παράθεση τῆς νεοελληνικῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πρωτοτύπου μὲ μικρὲς τακτοποιήσεις). Σημειωτέον, ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς Σωζομενός, διακρινόμενος γιὰ τὴν ἀξιοπιστία του, γράφει ἓναν περίπου αἰῶνα μετὰ τὰ ἐξιστορούμενα γεγονότα περὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.

Εὐχὴ Ὁσίου Θαλασσίου τοῦ Λίβυος

(οὗ ἡ μνήμη τῆς κ' Μαΐου)

ΔΕΣΠΟΤΑ τῶν ἀπάντων, Χριστέ, ἐκ πάντων τούτων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον· τῶν τε παθῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν πικτομένων λογισμῶν.

Ἐνεκά σου γεγόναμεν, ἵνα κατατρυφήσωμεν ἐν Παραδείσῳ τεθέντες τῷ ὑπὸ σοῦ φυτευθέντι.

Τὴν τε νῦν ἀτιμίαν ἑαυτοῖς ἐπεσπασάμεθα, τῆς μακαρίας τρυφῆς τὴν ὀλεθρίαν προτιμήσαντες.

Ἦς τὴν ἀντιμισίαν ἐν ἑαυτοῖς ἀπελάβομεν, ζωῆς αἰδίου θάνατον ἀνταλλαξάμενοι.

Νῦν, οὖν, Δέσποτα, καθὼς ἐπέβλεψας, καὶ τέλος ἐπίβλεψον· καθὼς ἐννθρωπήσας, καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Σῶσαι γὰρ ἤλθες τοὺς ἀπολωλότας ἡμᾶς. Μὴ χωρίσης ἡμᾶς τῆς τῶν σφωζομένων μερίδος.

Ἀνάσπσον ψυχὰς καὶ σῶσον σώματα· καθάρισον πάντας ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κατεχόντων ἡμᾶς παθῶν, ὃ ρῆξας τὰς φάλαγγας τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων.

Καὶ ἀπάλλαξον ἡμᾶς τῆς ἐξ αὐτῶν τυραννίδος, ἵνα σοὶ μόνῳ λατρεύσωμεν τῷ αἰωνίῳ φωτὶ.

Ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες τὴν μακαρίαν καὶ αἰωνίαν καὶ ἀκατάλυτον χορείαν. Ἀμήν.

(Εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἑκατοντάδος Περί Ἀγάπης καὶ Ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν Πολιτείας, ἐν Φιλοκαλίᾳ, τ. γ')

Όμιλία στην Μεσοπεντηκοστή

Αγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς († 1985)

Ολοι γνωρίζουμε ότι ἡ Ἐκκλησία ψάλλει τό περιεκτικό καί συγκινητικό τροπάριο τῆς Ἑορτῆς, στό ὁποῖο λέγεται: «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τήν ψυχὴν εὐσεβείας πότισοννάματα». Αὐτή ἡ ἔκκληση πρὸς τήν χριστιανική ψυχὴ εἶναι κατανοητὴ σέ ὅλους, καί ιδιαίτερα, βέβαια στήν τρομακτικὴ ἐποχὴ μας, πού δέν ἀκοῦμε γιά τὰ «νάματα τῆς εὐσεβείας», ἀλλὰ μᾶλλον γιά τὰ κύματα τῆς ἀσεβείας, ἡ ὁποία ξεχύνεται ὅλο καί περισσότερο σέ ὀλόκληρο τόν κόσμο καί σέ ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ χριστιανικὴ ψυχὴ, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση αὐτῆς τῆς ἀσεβείας, προσεύχεται νά τὴν ποτίσει ὁ Κύριος, καθώς εἶναι διψασμένη, μέ τὰνάματα τῆς εὐσεβείας.

Ἡ ἀπάντηση σέ αὐτὴ τὴν ἔκκληση ἔρχεται ἀπὸ τό Εὐαγγέλιο, στό ὁποῖο ὁ Κύριος, σάν νά ἐξέρχεται νά συναντήσῃ τὴν ψυχὴ πού Τόν καλεῖ στό τροπάριο, λέει: Ἐλᾶτε σέ μένα ὅλοι ὅσοι κοπιάζετε καί εἶστε φορτωμένοι, καί ἐγὼ θά σᾶς ἀναπαύσω [Ματθ. 11:28]. Γνωρίζετε ἐπίσης τό ἐν συνεχείᾳ συγκινητικό χωρίο τοῦ Εὐαγγελίου, στό ὁποῖο ὁ Κύριος λέει: Πάρτε ἐπάνω σας τόν ζυγὸ μου καί μάθετε ἀπὸ μένα, ὅτι εἶμαι πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά- καί θά βρεῖτε ἀνάπαυση στίς ψυχές σας. Διότι ὁ ζυγός μου εἶναι ἀγαθός (εὐκόλος), καί τό φορτίο μου εἶναι ἐλαφρὺ [Ματθ. 11:29].

Ἕνας Ἀπόστολος εἶπε κάποτε ὅτι οἱ ἐντολές τοῦ Κυρίου δέν εἶναι βαριές (δύσκολες) [Α΄ Ἰωάν. 5:3]. Ἐδῶ ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ νά μάθουμε ἀπὸ Αὐτόν, ὅτι εἶναι πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά. Ἄν μάθουμε αὐτὴ τὴν πραότητα καί τὴν ταπείνωση ἀπὸ Αὐτόν, θά βροῦμε ἀμέσως ἀνάπαυση στίς ψυχές μας. Ὅμως, ἐδῶ εἶναι καί ἡ παροῦσα ζωὴ μας, μέ τὴ ματαιοδοξία καί τόν μολυσμὸ τῆς, μέ ὅλες τίς κακουχίες καί τίς δυσκολίες τῆς - μήπως εἶναι τοῦτο κάποια κακοδαιμονία πού βρίσκεται στὸν ἀνθρώπο, ὑπὸ τὴν ὁποία ἀσφυκτιᾷ καί χάνει τὴ δύναμή του;

Ὁ Κύριος λέει, σέ ἀντίθεση πρὸς τοῦτο: Ὁ ζυγός μου εἶναι εὐκόλος, καί τό φορτίο μου εἶναι ἐλαφρὺ, καί καθόλου αὐτό τό τρομερὸ φορτίο πού ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος ἔχει χάσει τό μυαλό του, φορτώνει στά τέκνα του. Ἄν μόνο τὰ τέκνα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς καταλάβαιναν τὴν ἔκκληση τοῦ Κυρίου, ὅτι μόνον ὁ Κύριος μπορεῖ νά δώσει ἀνάπαυση στήν ψυχὴ καί νά ἀφαιρέσει αὐτό τό βάρος πού τὴν βαραίνει, τότε ὅλη ἡ ζωὴ θά ἄλλαζε ἐντελῶς θαυμάσια.

Ἀλλὰ ἀλίμονο! Γνωρίζουμε τόσο ἀπὸ τό Εὐαγγέλιο ὅσο καί ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅτι τό σκοτάδι πού ὑπάρχει στήν ἀνθρωπότητα θά συνεχίσει νά πυκνώνει καί νά συμπυκνώνεται καί θά γίνεται ἀκόμη πιό σκοτεινὸ.

Ἄρκεῖ νά θυμηθοῦμε ὅτι τόσο τό Εὐαγγέλιο ὅσο καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς ἔχουν προειδοποιήσει ὅτι ἡ ζωὴ θά γίνῃ χειρότερη καί δυσκολότερη. Ὅρισμένοι ἀπὸ αὐτοὺς μιλοῦν γιά κάποιου εἴδους ἐπακόλουθη βελτίωση. Ἀλλὰ ὁ μεγάλος Γέροντας (Ὅσιος) Ἀμβρόσιος τῆς Ὀπτινα [στήν Ρωσία] εἶχε συμπεράνει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι αὐτό τό σκοτάδι ὅλο καί θά πυκνώνει καί ὅτι τὰ πράγματα θά γίνονται ὅλο καί πιό δύσκολα γιά τοὺς ἀνθρώπους.

Τελικὰ θά φθάσει ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἀντιχρίστου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅσοι εἶναι πραγματικὰ πιστοὶ στὸν Θεὸ καί στήν Ἐκκλησία θά ὑποστοῦν τέτοιες δοκιμασίες πού κανεὶς δέν ἔχει γνωρίσει στό παρελθόν. Ταυτόχρονα, ὅσοι θά εἶναι πιστοὶ στὸν Κύριο, θά βεβαιώνουν ὅτι ὁ ζυγός Του εἶναι εὐκόλος καί τό φορτίο Του ἐλαφρὺ. Ὅποιος σκύψει τό κεφάλι του κάτω ἀπὸ αὐτόν τόν καλὸ ζυγὸ καί αὐτό τό ἐλαφρὺ φορτίο τοῦ Χριστοῦ, θά νιώσει ἀμέσως ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, ὅτι ὁ ζυγός τοῦ Χριστοῦ δέν τὸν πνίγει, ὅτι δέν κάνει τὴ ζωὴ του πιό δύσκολη, ἀλλὰ, ἀντίθετα, τὴν ἀπαλύνει.

Ἄν μόνο ἡ ἀνθρωπότητα, πού ἔχει βγεῖ ἐκτός

ἐαυτοῦ, καταλάβαινε ἐπιτέλους αὐτή τήν Εὐαγγελική ἔκκληση καί στρεφόταν πρὸς τὸν Σωτῆρα της, πού τήν καλεῖ στόν ἐαυτό Του, καί μάθαινε ἀπό Αὐτόν, ὅτι εἶναι πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά - τότε (ἡ ἀνθρωπότητα) θά καταλάβαινε ποῦ βρίσκεται στήν πραγματικότητα ἢ ἀλήθεια καί τό φῶς καί ποῦ τό ψέμα καί ἡ ἀπάτη.

Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνω, δέν ὑπάρχει καμία ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα θά καταλάβει, διότι οἱ προβλέψεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἁγίων Πατέρων δέν μιλοῦν καθόλου γι' αὐτό. Ὅμως ὁ Χριστιανός δέν πρέπει νά καταθλίβεται στό πνεῦμα. Ὁ Κύριος γνωρίζει τούς πιστούς Του καί τούς προστατεύει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Θυμηθεῖτε πόσο ἐπιδοκιμαστικά μιλάει ὁ Κύριος στήν Ἀποκάλυψη, στόν ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλαδέλφειας, πού μπορεῖ νά ἐκληφθεῖ πρὸς ὅλους

ὅσοι τοῦ εἶναι πιστοί. Λέει: Ἐπειδή κράτησες τόν λόγο τῆς ὑπομονῆς μου (τόν Θεῖο λόγο), θά σέ φυλάξω κι ἐγώ ἀπό τήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ, πού θά ἔρθει σέ ὅλη τήν οἰκουμένη [Ἀποκ. 3:10].

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως γνωρίζουμε πολύ καλά, δέν μίλησε ποτέ ἀναληθῶς: ἂν αὐτό εἶπε, αὐτό καί θά γίνει! Προκύπτει λοιπόν ὅτι τό καθῆκον μας πρέπει νά εἶναι νά διατηρήσουμε τήν πίστη σ' Αὐτόν. Ἄν κρατήσουμε τόν λόγο τῆς ὑπομονῆς Του, τόν Θεῖο Του λόγο, ὡς ἅγιο, καί τόν ἐκπληρώσουμε, τότε θά ἐκπληρώσει κι Ἐκεῖνος τόν Θεῖο Του λόγο καί δύναται νά μᾶς σώσει ἀπό αὐτές τίς θλίψεις, ἀπό αὐτά τά χρόνια τῶν πειρασμῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἀρχίσει καί πού ἀκόμη συνεχίζονται. Ἀμήν.

Μετάφρασις ἀπό τό ἱστολόγιο: St. Philaret of New York.

Κοίμησις Καθηγουμένης Ἀρσενίας στήν Λυκόβρουση

ΤΗΝ Πέμπτη, 14/27-5-2021, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ μετὰ μακρὰν ἄσθενειαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πλήρης ἡμερῶν, ἡ Καθηγουμένη Ἀρσενία Μοναχή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρῦσεως Ἀττικῆς. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία της ἐψάλη τήν ἐπομένη, Παρασκευή 15/28-5, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου στό Καθολικό τῆς Μονῆς, παρουσία μόνον τῆς Ἀδελφότητος καί προσώπων πού διακονοῦν στήν Μονή, λόγω τῆς ἐπιδημίας. Ὁ Σεβ/τος κ. Χρυσόστομος ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον, ἀναφερθεῖς στό πρόσωπο καί τήν διακονία τῆς μακαριστῆς Καθηγουμένης. Ἐτάφη δέ στό Κοιμητήριο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ ἀείμνηστος, κατὰ κόσμον Ἀναστασία Τσιολάκη ἐκ Σερρών, ἀφιερώθηκε στήν ἡλικία τῶν 28 ἐτῶν, τὸ ἔτος 1961, μετὰ ἀπὸ θεία νεύση. Ὑπηρέτησε ἐν ὑπακοῇ στήν Μονή τῆς λαοφιλοῦς Θαυματουργοῦ Ὁσίας, κατὰ τήν περίοδο τῆς μεγάλης ἀνακαινίσεως αὐτῆς. Ἐζησε ἀπὸ κοντὰ καί ἔλαβε τίς εὐχές τῶν ἀοιδίμων Κτητόρων καί πρωτεργατῶν τῆς Μονῆς, Γεροντίσσης Μελετίας Μοναχῆς Καθηγουμένης, Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυκλάδων Γαβριήλ καί Γεροντίσσης Παισίας Μοναχῆς Καθηγουμένης. Τὸ ἔτος 1998 ἐξελέξη Ἡγουμένη ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, ἀναδειχθεῖσα Πνευματικὴ Μητέρα καί Ὁδηγὸς καί ὑπηρετοῦσα μὲ τὰ χαρίσματά της στήν πρόοδο τῆς ἱστορικῆς Μονῆς, ἡ ὁποία εἶναι περιάκουστη ὄχι μόνον ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον, ἀλλὰ καί διεθνῶς.

Εἶθε ὁ Πανάγαθος Θεός, μὲ τίς πρεσβεῖες τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, νά τήν ἀναπαύσει ἐκ τῶν κόπων της ἐν Σκηναῖς Δικαίων, καί νά ἀναδείξει τήν ἄξια διάδοχό της πρὸς συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ καί θεοφιλοῦς ἔργου!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έορτή Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου

ΤΟ Σάββατο, 2/15-5-2021, έορτή του Αγίου Αθανασίου Αλεξανδρείας του Μεγάλου, έόρτασε ο όμώνυμος Ίερός Καθεδρικός Ναός στην Νέα Φιλαδέλφεια. Τήν Θεία Λειτουργία, τή προτροπή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Καλλινίκου, τέλεσε ο Θεοφ. Ίπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλή-

μη, μαζί με τον Έφημέριο του Ναού Αίδ. π. Κωνσταντίνο Τερζάκη. Ο Πρωτοψάλτης του Ναού κ. Νεκτάριος Κασίρης με τους βοηθούς του απέδωσε τους ιερούς ύμνους. Στην διάρκεια του Κοινωνικού Όμιλία για τον έορταζόμενο Άγιο με έμφαση στο πνευματικό του μήνυμα έκφώνησε ο λειτουργών Ίπίσκοπος, εκφράσας τις δέουσες εύχες στους προσελθόντας πιστούς.

Άγιών Τιμοθέου και Μαύρας στην Κάρυστο

ΤΗΝ Κυριακή των Μυροφόρων, 3/16-5-2021, συνέπεσε φέτος και η Έορτή των Άγιών Μαρτύρων Τιμοθέου και Μαύρας και πανηγύρισε το Ίερό Προσκύνημα των Άγιών στην Κάρυστο τής Εύβοίας. Τήν έόρτια Θ. Λειτουργία τέλεσε ο Θεοφ. Ίπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ο οποίος μετέβη κατόπιν προσκλήσεως, Συνοδική άδεια, μαζί με τον Αίδ. π. Κων/νο Τερζάκη, που έξυπηρετεί έφημεριακά τον Ναό όποτε του δίδεται η εύκαιρία. Προσήλθαν αρκετοί πιστοί στην ιερά Πανήγυρη των αγαπητών Άγιών τής περιοχής στο ιστορικό Μονύδριό τους, το οποίο βρίσκεται στο στάδιο ανακαινίσεως, τή συνδρομή εύλαβών πιστών. Μετά την Θ. Λειτουργία έγινε περιφορά τής Εικόνας των Άγιών γύρω από τον Ναό και άκολούθησε η τέλεση τής Άρτοκλασίας στον αύλειο χώρο, επί τής υπάρχουσας εξέδρας, από όπου ο Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης άπηθύμυε την έόρτια Όμιλία. Μετά δέ το πέρας τής Πανηγύρεως, ο Θεοφ. κ. Κλήμης έπισκέφθηκε ένισχυτικά τον άσθενούντα Αρχιμ. π. Νικόλαο Καφεντζή, διατελέσαντα επί πολλές δεκαετίες Έφημέριο του Προσκυνηματος, στην οικία συγγενικών του προσώπων στην Κάρυστο.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΤΗΝ Κυριακή τής Σαμαρείτιδος, 17/30-5-2021, τελέσθηκε η είς Πρεσβύτερον χειροτονία του από πενταμήνου Διακόνου π. Άποστόλου Φύκια από τον Σεβ. Μητροπολίτη Ώρωπού και Φυλής κ. Κυπριανό στην Ίερά Μονή Αγίων Κυπριανού και Ίουστίνης Φυλής Αττικής. Στη Θ. Λειτουργία

έλαβαν μέρος και οι Θεοφ. Ίπίσκοποι Μεθώνης κ. Άμβρόσιος και Γαρδικίου κ. Κλήμης, ο Ήγούμενος τής Μονής Αρχιμ. π. Θεοδόσιος και άλλοι Κληρικοί. Θείο Κήρυγμα έκφώνησε ο Θεοφ. Μεθώνης κ. Άμβρόσιος. Παρέστη μεγάλο πλήθος εύλαβών, οι όποιοι εύχήθηκαν στον νέο Πρεσβύτερο άξια διακονία στο ιερό Θυσιαστήριο.

Χειροτονία Ίερέως στη Δράμα

ΤΟ Σάββατο, 23-5/5-6-2021, τελέσθηκε η είς Πρεσβύτερον χειροτονία του Ίεροδιακόνου π. Ίώβ Μουρουζίδη από τον Σεβ. Μητροπολίτη Φιλίππων και Μαρωνείας κ. Άμβρόσιο στον Ίερό Καθεδρικό Ναό των Άγιών Τριών Ίεραρχών στην πόλη τής Δράμας. Στη Θ. Λειτουργία έλαβαν μέρος ο Αρχιμ.

π. Παφνούτιος από την Κομοτηνή, ο Αίδ. π. Έλευθέριος από την Κατερίνη και ο Αίδ. π. Εύστράτιος από τή Μεσορόπη. Ίπίσης και ο ύποδιάκονος π. Χριστόδουλος. Ο νέος Πρεσβύτερος Ίερομόναχος π. Ίώβ θα είναι συνεφημέριος μετά του Αρχιμ. π. Ίγνατίου, στο Ναό των Άγιών Τριών Ίεραρχών στη Δράμα, και γενικά θα βοηθεί στις ανάγκες τής τοπικής Ίεράς Μητροπόλεως τής Έκκλησίας μας.

Νέα Αιμοδοσία στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών

ΤΗΝ Κυριακή των Άγιών Πατέρων, 31-5/13-6-2021, με την εύλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Καλλινίκου, πραγματοποιήθηκε με έπιτυχία νέα αιμοδοσία στην Ίερά Αρχιεπισκοπή, στον Ίερό Ναό Αγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου Δάφνης. Στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Ναού ύπήρξε κατάλληλη διαμόρφωση του χώρου, ώστε κλιμάκιο από το Τζάνειο Νοσοκομείο σε συ-

νεργασία με υπευθύνους της Συντονιστικής Επιτροπής του Νεανικού Ὁρθοδόξου Συνδέσμου (ΝεΟΣ) τῆς Ἐκκλησίας μας, κύριους διοργανωτές τῆς ὅλης προσπάθειας, μαζί και με τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδ. Πρωτ. π. Στυλιανὸ Τομαῆ, ἦταν σὲ θέση νὰ διεκπεραιώσουν τὴν αἰμοδοσία. Παρὰ τὶς δυσκολίες ἀπὸ τὴν ἐπιδημία, ὑπῆρξε ἰκανοποιητικὴ συμμετοχὴ αἰμοδοτῶν. Ἡ συγκέντρωση ἀρκετῶν φιαλῶν αἵματος εἶναι γεγονός μεγάλης σημασίας εἰδικὰ στὶς ἡμέρες μας καὶ οἱ ἐθελοντὲς αἰμοδοτῆς πράττουν ἐπαινετὸ ἔργο φιλοθεΐας καὶ φιλανθρωπίας.

Αἰμοδοσίες ὁργανώθηκαν με ἐπιτυχία καὶ ἀπὸ Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ Λεκανοπέδιο.

Κουρὰ Μοναχοῦ καὶ Χειροτονία Διακόνου στὶς Σπέτσες

ΤΟ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 29-5/11-6-2021, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ὁ ὁποῖος μετέβη με Κληρικούς του στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Γοργοπήγκου Σπετσῶν γιὰ τὴν τέλεση τοῦ Μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος τῆς Μονῆς Ἀρχμ. Χρυσσοστόμου Σπύρου, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ προέβη στὴν Μοναχικὴ Κουρὰ τοῦ δοκίμου ἀδ. Ἰωάννου Σίδε-ρη, καθηγητοῦ πληροφορικῆς, διατελέσαντος πνευματικοῦ τέκνου τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Χρυσσοστόμου. Παρέστη καὶ ὁ νῦν Πνευματικὸς του πατέρας Ἱερομ. π. Ἀρσένιος ἐξ Ἁγίου Ὁρους, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν προσήγαγε ὡς πνευματικὸς του Ἀνάδοχος στὸν Σεβ/το Ἱεράρχη. Ὁ νεόκουρος ἔλαβε τὸ ὄνομα Χρυσσόστομος, εἰς τιμὴν τοῦ πρώην Γέροντός του καὶ τοῦ ἀπηύθυνε λόγους πατρικῆς καὶ πνευματικῆς νοουθεσίας ὁ Σεβ/τος κ. Γερόντιος.

Τὸ Σάββατο, 30-5/12-6, στὴν τελεσθεῖσα Θεία Λειτουργία, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέβη στὴν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ π. Χρυσσοστόμου, εὐχηθεὶς τὰ δέοντα. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐτελέσθη τὸ Μνημόσυνο τοῦ Γέροντος Χρυσσοστόμου ἐπὶ τοῦ

Τάφου τοῦ στὸν αὐτεῖο χώρο τοῦ Ναοῦ, παρισταμένων τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καὶ ἀρκετῶν προσκυνητῶν.

Χειροτονία Διακόνου στὴ Θεσσαλονίκη

ΤΗΝ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 8/21-6-2021, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης Θεσσαλονίκης, ὁ Σεβ. Μητρ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος λειτούργησε καὶ προέβη στὴν χειροτονία εἰς Διάκονον τοῦ Ἀντωνίου Ἀβραμίδη, ἔγγονοῦ τοῦ πολιτοῦ Αἰδ. π. Ὀνουφρίου Ἀβραμίδη. Στὸ

χαρμόσυνο γεγονός ἔλαβαν μέρος Ἱερεῖς τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως. Ὁ νέος Διάκονος π. Ἀντώνιος εἶναι ἔγγαμος, πατέρας δύο τέκνων, ἀπόφοιτος Μηχανολόγος Ὀχημάτων καὶ ἐργαζόταν στὸν Δήμο Εὐόσμου. Εἶθε νὰ ἀναδειχθεῖ ἀξίος ἐργάτης τοῦ θεοῦ Ἀμπελώνος!

Πανηγύρεις Ἁγίας Τριάδος

ΟΙ μεγάλες Ἑορτὲς τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πανηγυρίσθηκαν δεόντως, ἰδίως σὲ Ναοὺς, Μονῆς καὶ Ἑσυχαστήρια τιμώμενα στὴν Ἁγία Τριάδα σὲ πολλὲς περιοχὲς τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος τὴν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 8/21-6-2021, λειτούργησε στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν νῆσο τῆς Αἰγίνης.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος παρίστατο ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου σὲ πα-

νηγυρίζοντες Ναοὺς τῆς Μητροπόλεώς του, ἐκφωνήσας ἐορτίους λόγους: στὸν Ἀσπρόπυργο, ὅπου τέλεσε καὶ τὴν ἐορτίον Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς με τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γουγκλισίας, στὴν Λιβαδεῖα γιὰ τὸν Ἑσπερινὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, καὶ στὴν Ροδόπολη Ἀττικῆς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος προέστη

της Πανηγύρεως της Ίερας Γυναικείας Μονής Αγίας Τριάδος Μενδενίτης Φθιώτιδος.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων και Μαρωνείας κ. Αμβρόσιος τέλεσε την Θ. Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ναό Αγίας Τριάδος στο Βαθυχώριο Κυργίων Δράμας, με τον τοπικό Κλήρο και συμμετοχή πλήθους πιστών.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ώρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα προσκυνηματικό Ναό στην Ίερά Γυναικεία Μονή στις Αφίδνες Αττικής, έκφωνήσας έορτία όμιλία. Έλαβαν μέρος και ο Θεοφ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Αμβρόσιος, ως και Κληρικοί της τοπικής Μητροπόλεως, παρουσία Μοναζουσών και πλήθους πιστών προσκυνητών.

Πανηγύρεις Ναών Αγίων Πάντων

ΤΗΝ Κυριακή των Αγίων Πάντων, 14/27-6-2021, πανηγύρισαν Ναοί της Έκκλησίας μας σε διάφορα μέρη της χώρας μας.

Στη Θήβα, στην Πανήγυρη του ωραίου Ναού των Αγίων Πάντων, προεξήρχε τόσο στον Έσπερινό όσο και στην Θεία Λειτουργία ο Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ο οποίος και έκφώνησε επίκαιρο έορτιο λόγο, τη συμμετοχή του Έφημερίου Αιδ. π. Στυλιανού και Κλη-

ρικών της τοπικής Μητροπόλεως.

Στην Πτολεμαΐδα της Δυτ. Μακεδονίας στην Πανήγυρη του Ναού των Αγίων Πάντων προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, και έλαβαν μέρος ο Έφημέριος Αιδ. π. Νικόλαος και ο νεοχειροτόνητος Διάκονος π. Αντώνιος.

Στην Κατερίνη, κατόπιν προτροπής του Σεβ. Θεσσαλονίκης, στην Πανήγυρη του Ναού των Αγίων Πάντων την Θεία Λειτουργία τέλεσε, έκφωνήσας και έορτία Όμιλία, ο Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Συμμετείχαν ο Έφημέριος Αιδ. π. Βιτάλιος, και ο Αιδ. π. Έλευθέριος, Έφημέριος του έτερου Ναού της Έκκλησίας μας της αυτής πόλεως του Αγίου Μεγ/ρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, καθώς και πλήθος εύλαβών πιστών.

Στο Άγρινιο, στα Σφυρέϊκα, πλησίον της πόλεως, πανηγύρισε ο Μετοχιακός Ναός του Ίερού Ήουχαστηρίου των Αγίων Πάντων, όπου λειτούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ώρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός, μετά του Ύπευθύνου αυτού Πανος. Αρχιμ. π. Άθανασίου.

Πανηγύρεις Ναών τελέσθηκαν και στον Βύρωνα Αθηνών, στην Πάτρα, στην Ζάκυνθο και στον Άετο Καρύστου

Έορτή Αγίου Ιωάννου Μαξίμοβιτς, Σύναξις Ι. Κλήρου Αμερικής και χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΜΕ τη χάρη του Θεού και με την εύκαιρία της πανηγύρεως της Ίερας Ανδρώας Μονής Αγίου Ιωάννου του Μαξίμοβιτς Cobleskill Νέας Υόρκης των Η.Π.Α., από την Τετάρτη 17/30 Ιουνίου 2021 έως την Παρασκευή 19 Ιουνίου / 2 Ιουλίου, έλαβε χώρα η έτήσια Σύναξη Κληρικών της Έκκλησίας μας εν Αμερική και - κατά την τελευταία ήμερα - η συνεδρίαση της Ίερας Έπαρχιακής Συνόδου Αμερικής. Λόγω των περιορισμών στις μετακινήσεις άρκετοι Κληρικοί (ανάμεσά τους και οι Σεβ. Μητροπολίτες κ.κ. Φώτιος

και Μωυσής) δέν κατόρθωσαν νά παραστούν στην Ίερατική Σύναξη και συμμετείχαν μέσω διαδικτύου. Οί έργασίες τής Συνάξεως και τής Συνόδου έλαβαν χώρα στα Γραφεία τής Ίερας Μητροπόλεως Αμερικής στην πόλη Cobleskill τής Πολιτείας τής Ν. Υόρκης.

Τήν Παρασκευή έσπέρας, στην παρακείμενη Ίερά Μονή Αγίου Αρχιεπισκόπου Ιωάννου Μαξίμοιτις, τελέσθηκε πολυαρχιερατικός Έσπερινός και έν συνέχεια Αγρυπνία και τó πρωί του Σαββάτου, 20 Ιουνίου / 3 Ιουλίου, Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας τού Σεβ. Μητροπολίτου Αμερικής κ. Δημητρίου μέ συλλειτουργούς τόν Σεβασμ. Έπίσκοπο Έτνα και Πóρτλαντ κ. Αϋξέντιο και τόν Θεοφιλ. Έπίσκοπο Πελαγονίας κ. Μάξιμο. Κατά τή διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος ό Αιδ. π. Νεκτάριος Πίττος, πατέρας 4 τέκνων, πολεοδόμος στό έπάγγελμα. Ό νεοχειροτονηθείς, παρέμεινε σχεδόν ένα χρόνο Διάκονος και θα έξυπηρετεί τις Ένορίες τής Φλώριδας και τής Πολιτείας τής Γεωργίας. Έπίσης, παρά τις δυσκολίες στις μετακινήσεις, πάνω από 200 πιστοί κατάφεραν νά προσέλθουν, νά συμμετάσχουν στην Ίερά Πανήγυρη και νά λάβουν πλούσια τήν εύλογία τού νεοφανούς θαυματουργού Αγίου Ιωάννου.

Ένθρόνιση Ήγουμένης στην Ί. Μονή Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου στη Λυκόβρυση

ΤΟ Σάββατο 20-6/3-7-2021, τελέσθηκε από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο ή Θεία Λειτουργία στην Ίερά Μονή Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρύσεως Αττικής, και έλαβε χώρα τó ιερό 40νθήμερο Μνημόσυνο τής αιμνήστου Καθηγουμένης Αρσενίας Μοναχής ύπερ αναπαύσεως τής ψυχής αυτής. Ό δέ Σεβ. Αττικής και Βοιωτίας εκφώνησε Όμιλία για τήν περίσταση και τέλεσε επίσης Τρισάγιον επί τού τάφου τής μακαριστής.

Τήν δέ Κυριακή Β΄ Ματθαίου, 21-6/4-7-2021, τών Αγίων Άγιορειτών Πατέρων, ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και

Βοιωτίας προσήλθε και αύθις στην Ίερά Μονή, συμπαραστατούμενος υπό τού Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, μετά δέ τήν Άκολουθία τού Όρθρου και πρό τής ενάρξεως τής Θείας Λειτουργίας, τελέσθηκε μετά κατανύξεως και ιεροπρεπείας ή Ένθρόνισις τής νέας Καθηγουμένης τής περιπόστου Ίερας Μονής Παϊσίας Μοναχής. Η νέα Καθηγουμένη, άπόφοιτος τής Φιλοσοφικής Σχολής τού Πανεπιστημίου Αθηνών, ύπηρετήσε μετά αύταπαρνήσεως από τή θέση τής Γραμματέως επί σειράν δεκαετιών τήν Ίερά Μονή και προσέφερε άνεκτίμητες ύπηρεσίες στη διακονία Αύτης και μάλιστα στην ανάδειξη τής θαυμαστής και λαοφιλούς Όσίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου μέσω τής έκδόσεως τού όμωνύμου Περιοδικού, όπως και συναφών βιβλίων και συγγραφών. Μετά τήν προσκύνηση τής θαυματουργού Εικόνας τής Αγίας, ή Γερόντισσα Παϊσία προσήλθε πρό τού οικείου Αρχιερέως, ό όποιος τής άνέγνωσε τις Εϋχές τής Χειροθεσίας, παραδώσας εις αύτην νέο Ράσο, έπιστήθιο σταυρό και Ήγουμενικό Μανδύα και τήν ένεθρόνισε στό κέντρο τού περιλάμπρου Καθολικού, στον Ήγουμενικό Θρόνο τής πρώτης Καθηγουμένης τής Μονής Μελετίας Μοναχής († 1977), και τής ένεχείρισε τήν Ήγουμενική Βακτηρία πρός διαποίμανσιν τής Αδελφότητος εις νομάς σωτηρίας. Η δέ Αδελφότης άνύψωσε αύτην τρις άναφωνήσασα τó «Αξία»! Κατόπιν, ή νέα Καθηγουμένη εκφώνησε τόν Ένθροιστήριο λόγο της, ένώ ό Σεβ. Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος άπηύθυνε επίσης κατάλληλο νουθετήριο λόγο εις αύτην. Έπίσης, όμιλίες εκφώνησαν και ό πρώην Δήμαρχος Πεύκης-Λυκόβρυσης κ. Δ. Φωκιανός όπως και φίλη τής Μονής δημοσιογράφος, άνεφερθέντες στην προσωπικότητα και τó έργο τής ένθρονιζομένης Γεροντίσσης Παϊσίας Μοναχής. Άκολούθως τελέσθηκε ή δι-σαρχιερατική Θεία Λειτουργία, στην όποία παρέστη πλήθος πιστών, άντιπροσωπίες Μονών, ό Δήμαρχος Πεύκης-Λυκόβρυσης κ. Άν. Μαυρίδης και ό Διοικητής τού Άστυνομικού Τμήματος Πεύκης-Λυκόβρυσης, εύχηθέντες άπαντες στην Καθηγουμένη Παϊσία Μοναχή πεπνυμένη διαποίμανση τής Αδελφότητος τής Μονής-Προσκυνηματος, ή όποία είναι γνωστή εις τά πέρατα τής οικουμένης. Τέλος δέ, ή Αδελφότης τής Μονής παρέθεσε τράπεζα. Είθε ή νέα Καθηγουμένη Γερόντισσα Παϊσία νά συνεχίσει έργαζομένη για τήν δόξα τού Θεού και τήν τιμή τής Μεγαλοδώρου Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου τής Θαυματουργού και Ίαματικής!

Πανήγυρις Ίερας Μονής στο Άργος

ΤΗΝ Κυριακή Β΄ Ματθαίου, 21-6/4-7-2021, έορτή τής Συνάξεως τών έν Αθω Αγίων Πατέρων, πανηγύρισε ή Ίερά

Μονή Γεννήσεως του Χριστού στο Άργος, επί τη ανάμνησει της επετείου των Έγκαινίων του Καθολικού της. Αφ' εσπέρας έψάλη ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου. Τήν κυριώνυμο ήμερα ετελέσθη Αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλινίκου, συλλειτουργούντων του Σεβ. Δημητριάδος κ. Φωτίου, Ίερέων και Διακόνου. Τόν πανηγυρικό της ήμέρας έξεφώνησε ο Σεβ. κ. Φώτιος. Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ίερά Λιτανεία περίξ της Μονής έως και τόν νεόδμητο Ίερό Ναό του Αγίου Μάρτυρος Θεοκλήτου, όπου ο Μακαριώτατος

έτελεσε τά Θυρανοίξια μετά της Άκολουθίας του Άγιασμού. Έκει έγινε και ή Απόλυσις και ή διανομή του άντιδώρου, άφου ο Αιδ/τος Πρωτ. π. Στυλιανός (ο όποιος έξυπηρετεί έφημεριακώς την Ίερά Μονή) άπηύθυνε εύχαριστίες. Τέλος δέ ή φιλόξενη Άδελφότητα υπό την Όσιωτάτη Γερόντισσα Χριστοφόρα παρέθεσε τράπεζα στον ιερό Κλήρο και σε όλους τούς εύλαβείς προσκυνητές.

Έορτές Γενεθίου του Τιμίου Προδρόμου

ΤΗΝ Τετάρτη, 24-6/7-7-2021, πανηγύρισε ή ιστορική Ίερά Γυναικεία Μονή Γενεθίου του Τιμίου Προδρόμου στην Περαχώρα, άνωθεν του Λουτρακίου, στα Γεράνια Όρη. Στην έόρτια Θ. Λειτουργία προέστη ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος, και έλαβαν μέρος ο Θεοφ. Επίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, 4 Πρεσβύτεροι και ένας Διάκονος. Παρέστη πλήθος προσκυνητών. Όμιλία κατά την διάρκεια του Κοινωνικού έκφώνησε ο Πρωτ. π. Νικόλαος Δημαράς. Στο τέλος, λιτανεύθηκε ή ιερά Εικόνα της Έορτής περίξ του Ναού, πρό δε των πυλών έγινε Δέσις και πρό του Δι' εύχων και της διανομής του Άντιδώρου ο Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης άπηύθυνε πνευματικές νουθεσίες και εύχες στο ποίμνιο των πιστών. Από την Άδελφότητα της ιεράς Μονής προσφέρθηκε τράπεζα στους εύσεβείς προσκυνητές.

Επίσης, πανηγύρισε και ο Καθεδρικός Ναός της Μητρο-

πόλεως Δημητριάδος στον Βόλο. Στόν Μεγάλο Έσπερινό της παραμονής αλλά και στόν Όρθρο και την άρχιερατική Θ. Λειτουργία της κυριώνυμο ήμέρας προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, συμπαραστατούμενος υπό του τοπικού ιερού Κλήρου.

Όνομαστήρια Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου

ΤΗΝ Κυριακή Γ' Ματθαίου, 28-6/11-7-2021, των Αγίων Άγιαναντιών Πατέρων με πρώτο τόν Όσιο Γερόντιο τόν έν Βουλευτηρίοις, έόρτασε τά Όνομαστήριά του ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Τό άπόγευμα της παραμονής, στόν Έσπερινό, χοροστάτησε στόν Ίερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος στην Σαλαμίνα, όπου δέχθηκε τις εύχες των προσελθόντων Κληρικών και του τοπικού Ποιμνίου.

Τό πρωί της Κυριακής, στο άρχιερατικό συλλείτουργο στόν Ίερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στόν Πειραιά, της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος, και έλαβαν μέρος ο οικείος Ίεράρχης Σεβ. Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, οι Σεβ/τοι Μητροπολίτες Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος και Δημητριάδος κ. Φώτιος, ο Θεοφ. Επίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, πολλοί Ίερείς και Διάκονοι. Προσήλθαν δε αρκετοί πιστοί για να εύχηθούν στόν Σεβ/το Ποιμενάρχη τους. Θείο Κήρυγμα έκφώνησε ο Σεβ. Άττικής και Βοιωτία κ. Χρυσόστομος, έκφράσας και τις δέουσε εύχες στόν Άδελφό Συ-

νεπίσκοπο. Στην Άπόλυση, έκ μέρους του τοπικού Κλήρου εύχες έξέφρασε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντογιώργης, ο δε έορτάζων Σεβ. Γερόντιος εύχαρίστησε τούς προσελθόντες.

Η έορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και Χειροτονία Διακόνου

Η μνήμη των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου έορτάσθηκε στόν όμώνυμο ιστορικό Ναό στη Δάφνη. Στόν πανηγυρικό Έσπερινό, ο όποιος τελέστηκε έξωθεν του Ναού, χοροστάτησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος υπό του Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, Κληρικών της Ίεράς Αρχιεπισκοπής και Διακόνων. Έψαλε κλιμάκιο της Όρθοδόξου Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Χορωδίας υπό την διεύθυνση του Στυλιανού Μακρή. Κατά την Άπόλυση ο Σεβασμ. κ. Χρυσόστομος έκφώνησε πανηγυρική όμιλία.

Τό πρωί έτελέσθη άρχιερατικό συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλινίκου, με την συμμετοχή των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Δημητριάδος κ. Φωτίου και

Ὁρωπού καί Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Ἱερέων καί Διακόνου. Κατ' αὐτὸ τελέσθη ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου ἀδελφοῦ Ζήση Τσιότρα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας χειροθετήθηκε Ὑποδιάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Δημητριάδος κ. Φωτίου. Μετὰ τὸ « Ἄξιόν ἐστιν... » ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στό μεγάλο Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης καί ἀπηύθυνε πατρικῆς νοουθεσίας στόν χειροτονούμενον καί στή συνέχεια ἐτελέσθη ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία του ὑπὸ τῶν σεπτῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας. Ὁ νέος Διάκονος π. Ζήσης Τσιότρας, ἐξ Ἀμπελώνος Λαρίσης ὁρμώμενος καί κατοικῶν στή Χαλκίδα, εἶναι ἐγγαμος καί πατέρας τεσσάρων ἐνηλίκων τέκνων, τυγχάνει πτυχιούχος τῆς Ἀκαδημίας καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐργάσθη ἐπὶ συναπτά ἔτη ὡς διδάσκαλος στήν πρωτοβάθμια ἐκπαίδευση, ὡς θεολόγος στή μέση ἐκπαίδευση ἀλλά καί ὡς καθηγητὴς στή Σχολὴ Κατηχητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατὰ τὸ Κοινωνικόν, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Παν/τος Ἱερομ. π. Καλλίνικος. Τέλος, στήν Ἀπόλυση ὁ δραστήριος Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ/τος Πρωτ. π. Στυλιανὸς ἔκανε τίς δέουσες εὐχαριστίες.

Πανήγυρις Ναοῦ στὰ Φάρσαλα

ΤΗΝ Δευτέρα, 29-6/12-7-2021, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς στὰ Φάρσαλα τοῦ νομοῦ Λαρίσης. Για τὴν Πανήγυρη προσκλήθηκε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε στὸν ἐόρτιον Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς, στὸν πλήρως ἀνακαινισμένο ἐσωτερικὰ καί ἐξωτερικὰ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων. Ἔλαβαν μέρος ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου καί ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης ἀπὸ τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας Λαρίσης. Ἐψάλε ὁ πρωτοψάλτης κ. Ν. Μηλιώνης

ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀμπελώνος Λαρίσης. Παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί. Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Πρωτ. π. Γεωργίου Κεπάπογλου, ἐκφωνήσας ἐόρτιον λόγο. Πραγματοποιήθηκε λιτάνευση τῆς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περὶ τοῦ Ναοῦ, ὅπως συνέβη καί στὸν Ἑσπερινόν, καί τελέσθη ἡ Ἀρτοκλασία. Τέλος διενεμήθησαν στοὺς πιστοὺς εὐλογίες.

Εὐχὴ φέρουσα ψυχικὴν ἀνάπαυσιν

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἀνάπαυσον πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων αὐτῶν· οἶδας γάρ, Φιλάνθρωπε, ὅτι ἄνευ Σοῦ πάσχουσιν ἔνδειαν τοῦ Ἀγαθοῦ καί οὐ δύνανται ἀναπαυθῆναι ἀληθῶς καί ἀξίως.

Ὁ κόσμος, ἡ ἁμαρτία καί ὁ πονηρὸς ἐπίβουλος αὐτῶν ἐκτρέπουσιν αὐτοὺς ἐν γῆ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ.

Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, πάντα τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, εἴτε εἰσὶν εὐχάριστα εἴτε δυσάρεστα· ἵνα ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτῶν εὐρήσει χαρὰν καί ἀνάπαυσιν καί ἡ ψυχὴ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἀναξίου δούλου Σου, κατὰ τὸ ἄπειρον πλῆθος τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Ἄμην.

Εὐχὴ ἐνισχυτικὴ διὰ τοὺς δυσκόλους καιροὺς

ΚΥΡΙΕ γενηθήτω τὸ θέλημά Σου εἰς ἐμέ. Βοήθησόν με νὰ παραμείνω πιστὸς εἰς Σὲ ἕως τέλους τῆς ζωῆς μου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσόν με τὸν ἁμαρτωλόν.

Ἄγιε Ἰωάννη Θεολόγε ἔσο ὁ καθοδηγητὴς μου καί ὁ μεσίτης μου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί τῆς Παναχράντου Μητρός Αὐτοῦ!

Ἐνδιαφέρουσα ἔκδοση γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Λεόντιο

ΕΚΔΟΘΗΚΕ τὸ βιβλίο τοῦ Νικολάου Μάννη, δασκάλου, μὲ τίτλο: «Ὁ Λέων τῆς Ὁρθοδοξίας - Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λεόντιος Φιλίπποβιτς (1904-1971) καὶ ἡ προσφορά του στὴν ἀληθινὴ Ὁρθοδοξία». Εἶναι 440 σελίδων, μὲ πολλές ἱστορικὲς φωτογραφίες, σχήματος 14x21 ἐκ.. Προλογίζει ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Πρόκειται γιὰ ἐνδιαφέρουσα βιογραφία τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἀρχιερέως τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς Ἀρχιεπισκόπου Χιλῆς καὶ Περού Λεοντίου, ὁ ὁποῖος ἤλθε θυσιαστικά στὴν πατρίδα μας τὸν Μάιο τοῦ 1962 καὶ προέβη μαζί μὲ τὸν Γέροντα Ἐπίσκοπο Ταλαντίου Ἀκάκιο στὴν χειροτονία Ἀρχιερέων. Μὲ τὸν τρόπο δὲ αὐτὸ ἐξασφαλίσθηκε ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ συνεστήθη ἡ Ἱερά Σύνοδος αὐτῆς.

Ὁ ἄγνωστος βίος, ποῦ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ καὶ ὡς ἓνα σύγχρονο Συναξάριο, γραμμένος μὲ εὐλαβικὴ ἐπιμέλεια βάσει σημαντικῶν πηγῶν καὶ μάλιστα ρωσικῶν, μᾶς παρουσιάζει τὴν ζωὴ ἐνὸς ἀληθινοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἀφετηρία τὸ Κίεβο, τόπο γεννήσεώς του, παρακολουθοῦμε τοὺς ταραγμένους χρόνους ποῦ ἔζησε ὁ κατοπινὸς Ἀρχιερεὺς Λεόντιος, κατὰ κόσμον Βασίλειος Φιλίπποβιτς, στὴν ἐπαναστατημένη Ρωσία μὲ ὅλες τὶς συμφορὲς καὶ τοὺς διωγμοὺς ποῦ τὴν ἐπληξαν μετὰ τὸ 1917. Παρὰ τὶς ἀντιξοότητες, ὁ ἐξιστορούμενος ἔγινε Μοναχός, Κληρικός, Θεολόγος, Κατακομβίτης, Ἐπίσκοπος. Τὰ πολεμικὰ γεγονότα τὸν ὀδήγησαν σὲ αὐτοεξορία, μαζί μὲ τὸ Ποίμνιό του, καὶ βρέθηκε στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη στὴν Ρωσικὴ Διασπορά. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἐστάλη γιὰ διακονία ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ στὴν μακρινὴ Νότιο Ἀμερικὴ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λεόντιος διακρίθηκε γιὰ τὸν δυναμισμό καὶ τὴν πνευματικότητά του, καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἐνίσχυση ποῦ παρέσχε στὴν διωκομένη ἀληθινὴ Ὁρθοδοξία ὅπου γῆς, καὶ μάλιστα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ρωσία. Ἦταν ἐποχὴ ποῦ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, μὲ διάφορες μορφὲς καὶ ὀνομασίες, σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση, ἐνέτειναν τὶς προσπάθειές τους ἀνοικτοῦ καὶ κρυφοῦ διωγμοῦ κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προκειμένου νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμο πρὸς τὴν Ἀποστασία.

Ἡ ἐξιστόρηση αὐτὴ περιέχει ὄχι μόνον ἐντυπωσιακὲς καὶ ἐνδοξες σελίδες, ἀλλὰ καὶ μελανές. Ὁ ἀγωνιστῆς Ἐπίσκοπος μὲ τὸ μαρτυρικὸ φρόνημα δὲν εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει μόνον τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς. Γι' αὐτό, ψέγονται συμπεριφορὲς προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔδρασαν ἀρνητικὰ σὲ ιδιαίτερα κρίσιμες στιγμές. Καὶ αὐτὸ χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ σὰν ὑπενθύμιση ὅτι ἀκόμη καὶ ἡ ἐπίγεια ἱστορία καταγράφει τὰ πάντα, προκειμένου ὅσοι δὲν φοβοῦνται τὸν Θεὸ τουλάχιστον νὰ ὑπολογίζουσι τὴν κρίση τῶν ἀνθρώπων.

Μέσω αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ἐμπλουτίζεται σημαντικὰ τόσο ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἢ ὁποῖα διήρχετο περίοδο κρίσιμης καμπῆς, ὅσο καὶ ἡ ἡμέτερα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Εἰδικῶς, ἡ ἀδελφικὴ σχέση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λεοντίου μὲ τὸν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη Μαξίμοβιτς παρουσιάζεται διδακτικά, καθὼς καὶ μὲ τὸν ἡμέτερο Ἐπίσκοπο Ἀστορίας Πέτρο. Ἡ δὲ προσπάθεια τοῦ Χιλῆς Λεοντίου νὰ βοηθήσει στὴν ὑπέρβαση προβλημάτων ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ τὸ 1962 ἔχει σημασία γιὰ τὴν κατανόηση τῶν τότε πραγμάτων, ὅπως καὶ τῶν διαφαινομένων ὄχι καλῶν ἐξελίξεων στὸν χῶρο μας λόγω ἀκαταλλήλων ἐκπροσώπων.

Τέλος, ὁ Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ Λεόντιος ἀναδεικνύεται σὲ ἓναν Ἱεράρχη οἰκουμενικῆς σημασίας καὶ ἀξίας, ὁ ὁποῖος κακοπάθησε ὑπὲρ τῆς θείας δόξης, τῆς διωκομένης Ὁρθοδοξίας στὸν φοβερὸ Κ' αἰ. καὶ τοῦ θεοφιλοῦς Ποιμνίου, τοῦ διασκορπισμένου σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο. Τοῦ ἀνήκει δίκαιος εὐγνώμων ἔπαινος, καὶ σὲ τοῦτο συμβάλλει τὸ σημαντικὸ αὐτὸ βιβλίο. Ἐλπίζουμε δὲ ὅτι εὐχεται ἐν Οὐρανοῖς μαζί μὲ τοὺς Συναγωνιστῆς του ἐπὶ γῆς, γιὰ ὅλους ὅσοι τὸν εὐλαβοῦνται ὡς Ὁμολογητὴ Πατέρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸν αἰῶνα ποῦ πέρασε, τὸ δὲ ἡχηρὸ μῆνυμά του διατηρεῖ τὴν ἀξία καὶ διαχρονικότητά του στὰ δύσκολα χρόνια ποῦ ζοῦμε.

Τὸ βιβλίο διατίθεται ἀπὸ τὸν συγγραφέα (krufosxoleio@yahoo.gr) καθὼς καὶ σὲ ἐπιλεγμένα βιβλιοπωλεῖα.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 71ον Τεύχος 1022 Μάϊος-Ἰούνιος 2021. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαποριδῆς († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδης Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποιήσις: † Ὁ Γαρδικίου Κλήμης. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγάνος Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA